

3.8.58, יום א'

בחשע בבוקר באו לבבי ואיחן. לדעת השנים אין מחאת חרוטים חריטה.
אינם מקבלים דעת הנשיא שאין לענות כלל, אבל אין למהר בחשבה. רגדל טלפן
להם הבוקר שקיבל השובה מלונדון ועוד מפענחים אותם, אבל מבקשים לא לענות
לרוסים עד שיתקשר שניה.

לבבי מציע לענוה: 1) מקור המהיחות בסערב סירוב מדינות ערב לקיים
מגילת או"ם, 2) הסכנה העיקרית לישראל מזיון ארצות אלה, 3) מנינו לבח"ם
באגרת החשובה לחרושצוב מיום 19.1.58 על רצוננו לשלם, 4) להביע תקווה
שבח"ם חנקוט בצעדים להשלים שלום במזה"ת. אבן מטלגרף לענות כי טוענת הבמחון
לא הסכימה להכיר בכניסת צבא בריטי כמלישה. גם דברי אבן וגם 4 של לכי לא
נראים לי.

מגולדה יש לשי שעה ידיעה שהגיעה בשלום ונקבעו לה שהי פגישות עם
זורלי ביום אהמול. על הפגישות עצמן אין זריין ידיעה.

אבן מודיע כי קיבל העחק חשובתו של דלס אלי. המכתב נשלח ללונסון
ביום ו' (שלשום). תמוהה - מרס קיבלה ידיעה מלונסון.